

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32Csp/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119202149
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5119202149.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M. v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 38 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. H. XXX, XXX XX Q. H., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 510,18 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 21.02.2019, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 510,18 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 03.05.2016 do zaplatenia.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že pôvodný žalobca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 13.07.2015 zmluvu o pôžičke evid. Č7153887, na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 1000,- Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 30,- Eur, a to až do celkovej sumy vo výške 1800,- Eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 743,67 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia dňa 27.02.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.04.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 27.04.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dňa podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie okamžitej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 510,18 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od siedmeho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 96,48 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 743,67 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní

uplatňuje vo výške 65,12 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 96.48 Eur / stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 32Csp/25/2019-34 zo dňa 28.03.2019, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu č.k. 32Csp/25/2019-34 zo dňa 28.03.2019 podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. V zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu úverovej zmluvy: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/247/2018 zo dňa 29.10.2018 uviedol: „Súd považuje za potrebné uviesť, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorými je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana, zodpovedá taký výklad ustanovenia § 9 ods. písm. l) zákona, ktorý z každých atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). Krajský súd Žilina sa k aktuálnym rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR ohľadom výkladu, podľa ktorého nie je potrebné, aby splátka obsahovala rozčlenenie, aká časť splátky pripadne na istinu, úroky a poplatky vyjadril nasledovne: „Pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte 4 dvoch senátov NS SR), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov v súlade so zásadami, ktoré súd uvedené vyššie, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle vyššie citovaného čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku.“ Je potrebné trvať na tom, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťah zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2012 sp. zn. 16Co/315/2012, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 17Co/151/2012). Zmluva musí obsahovať termín konečnej splatnosti úveru. Údaj o konečnej splatnosti formulovaný tak, že ním je dátum poslednej mesačnej splátky je nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár, nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky. Takýto právny názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 5Co/369/2017. Na základe uvedených skutočností treba danú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 9 až 42.“ Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 65,12 Eur bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neunesol dôkazné bremeno. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.02.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka, žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.12.2015, a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.04.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.12.2015, premlčacia doba žalobcom uplatneného nárok na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 21.12.2015 a uplynula 20.12.2018, z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Uvedený právny názor potvrdzujú okrem iného aj nasledovné súdne rozhodnutia: Rozsudok Krajského súdu Prešov 6Co/26/2017 zo dňa 28. 6. 2018; Rozsudok Krajského súdu Trenčín 17Co/385/2016 zo dňa 04. 10. 2017; Rozsudok Krajského súdu Žilina 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018. Žalovaný v závere uvádza, že uhradil ešte ďalšie 3 splátky po 20 Eur v celkovej výške 60 Eur, ktoré neboli zohľadnené vo vyššie uvedenej právnej veci. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný, žalovaný nebude uhrádzať ďalšie platby a počká na konečné rozhodnutie súdu vo veci samej.

5. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 03.05.2019, v ktorom uviedol, že žalobca je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odčitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 8 splátok evidoval úhradu 4 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 5. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.12.2015. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávacom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.03.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.03.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukazuje na tú

skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.12.2015. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplateniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatiť úver skôr než 19.04.2016 nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.04.2016. Nad rámec uvedeného žalobca uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.12.2015, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 20.03.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Žalobca uvádza, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazujeme okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Zároveň je vhodné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej inštancie v sústave všeobecných súdov, a to predovšetkým uznesenie NS SR z 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018 alebo uznesenie NS SR z 23.04.2018 sp. zn. 4Cdo/211/2017, kde súd poskytol dostatočné odôvodnenie uvedenej náležitosti spotrebiteľského úveru aj s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukazujeme na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uvádzame, že splátky sú splatné v zmysle čl. V Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.07.2020. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má

absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient splňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný spočiatku vykonával úhrady v zmluve predpísanej výške, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerom, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ by bol súd toho názoru že neboli splnené zákonné podmienky ohľadom overenia bonity žalovaného, veriteľ t. j. žalobca stráca možnosť zosplatenia pohľadávky a teda súd musí skúmať premlčanie pri každej splátke jednotlivo. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uvádza, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 12 bod 12.4 Zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota predstavuje sumu 65,12 Eur, pričom žalobca trvá na priznaní tejto položky. Žalobca uvádza, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatenia pohľadávky. Žalobca uvádza, že od momentu zosplatenia pohľadávky do jej uplatnenia súdnou cestou je pohľadávka spravovaná, pričom percentuálny podiel predstavujúci hodnotu MP3 po každej úhrade je napr. pre rok 2018 10,8 %. Teda ak žalovaný napr. dňom 26.11.2018 vykonal úhradu vo výške 20 Eur, 10,8 % z uvedenej sumy predstavuje hodnotu 2,16 Eur, teda položku MP3.

6. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 21.05.2019, v ktorom uviedol, že rozhodnutie vydané vo veci C-42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo s posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodiť požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/2015 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie

tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejme, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Uvedené právne názory sú uvedené v konštantnej judikatúre Krajského súdu Prešov, a to napr. rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 15.01.2019 sp. zn. 10Co/80/2018. Pokiaľ žalobca v konaní dátum zosplatenia odvíja od odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017 (ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku odo dňa ktorej začína plynúť premlčacia doba splátky zročnú bezprostredne pred zosplatením), v danom prípade je jednoznačne preukázané listinnými dôkazmi, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre omeškanie so splátkou zročnou dňa 20.12.2015, teda v kontexte uvedené rozsudku bolo jednoznačne preukázané inak, a teda premlčacia doba nemohla začať plynúť od zročnosti splátky zročnej bezprostredne pred zosplatením. V rovnakom spore, v ktorom si žalobca a následne po postúpení pohľadávky spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. uplatňovala nárok z obdobnej zmluvy o pôžičke, Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co/3/2019 (<<https://obcan.justice.sk/infosud/->/infosud/i-detail/rozhodnutie/4a37e903-55bd-4702-b061-9e08cdd1d69d%3Ace531b43-a515-4839-b1c0-d4607b10948a>) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý s poukazom na ustanovenie § 103 a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre omeškanie so splátkou uvedenou v predžalobnej upomienke zamietol žalobný návrh z dôvodu premlčania. Uvedený právny názor potvrdzujú okrem vyššie uvedených skutočností aj nasledovné súdne rozhodnutia: Uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019 a rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co/35/2015.

7. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 29.06.2020, v ktorom uviedol, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a O. W.E., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň Európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podporne odkazuje aj na závery aktuálneho Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Neobstojí ani námietka premlčania vznesená žalovaným. Právny predchodca žalobcu úver pre porušenie platobnej disciplíny žalovaným predčasne zosplatil k 19.4.2016 a vyzval žalovaného na plnenie, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 27.4.2016. Nakoľko právny predchodca žalobcu nárok uplatnil žalobou na súde pred uplynutím 3 ročnej premlčacej doby podľa ust. § 101 OZ, ktorá začala plynúť od výzvy na plnenie zo dňa 27.4.2016 adresovanej žalovanému, uplatnený nárok premlčaný nie je. Zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala pred vyhlásením okamžitej splatnosti nie je predmetom tohto sporu, nakoľko ich žalovaný zaplatil pred podaním žaloby. Podporne odkazuje na právne závery vyjadrené v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, podľa ktorého dovolateľ správne v této souvislosti uvádí, že bylo na věřiteli, zda a případně kdy svého oprávnění požadovat zaplacení celé pohledávky (zůstatku úvěru s příslušenstvím) využije, a že splatnost celé pohledávky nemůže nastat dříve, dokud věřitel nepožádá dlužníka o její zaplacení z důvodu prodlení se zaplacením splátky (splátek); pro splatnost celé pohledávky není významné, kdy věřitel mohl dlužníka z důvodu jeho prodlení se splátkami o zaplacení celé pohledávky nejdříve požádat, ale zda a kdy se rozhodl svého oprávnění využít a zda, popřípadě kdy ho tedy o zaplacení celé pohledávky skutečně požádal, neboť by jinak měl vůči dlužníku nadále nárok jen na sjednané splátky). Poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR, sp.zn. 21Cdo/426/2005, podľa ktorého „splatnosť celé pohľadávky pro nesplnění některé splátky nastáva až okamžikem, kdy věřitel dlužníka o její zaplacení požádal, nikolo okamžikem, kdy tak v souladu se smluvním ujednaním učinit mohl“. Podporne predkladá rozhodnutie Krajského súdu v Žiline pod č.k. 5Co/146/2019-180.

8. Súd uznesením č.k. 32Csp/25/2019-84 zo dňa 25.07.2019 rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobcu z pôvodného žalobcu na žalobcu uvedeného v záhlaví tohto rozhodnutia.

9. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 02.07.2020, na ktorom sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 29.06.2020 a žalovaný svoju neúčasť na tomto pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 28.03.2020.

10. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkových tvrdení produkovaných stranami sporu a z priložených listinných dôkazoch a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.07.2015 vyplýva, že túto zmluvu uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaný. Obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaného úver vo výške 1000 Eur. Obsahom záväzku žalovaného bola povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 60 mesačných splátkach vo výške 30 Eur. Úrok vyjadrený úrokovou sadzbou vo výške 27,66% ročne. RPMN bola 27,64%, celková čiastka k zaplateniu bola vyčíslená na sumu 1749 Eur, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 37,67%.

12. Listom zo dňa 27.02.2016 žalobca vyzval žalovaného, aby zaplatil žalobcovi dlžnú sumu a upozornil ho, že ak do 05.04.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť.

13. Listom zo dňa 27.04.2016 právny predchodca žalobcu informoval žalovaného, že právny predchodca žalobcu úver zosplatiť, nakoľko nedošlo zo strany žalovaného k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote.

14. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa §15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa §13 ods.3 ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods.2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y).

20. Podľa ust. § 100 OZ, (1)Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

21. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej / § 101 až110/. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

25. K výroku I. rozsudku súd uvádza nasledovné:

26. Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy zo dňa 13.07.2015, súd dospel k jednoznačnému záveru, že medzi stranami sporu vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy v postavení spotrebiteľa a žalobca v postavení dodávateľa, a preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva.

27. Žalobca preukázal, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000,- Eur, rovnako ako preukázal, že predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená jeho právnym predchodcom ku dňu 19.04.2016.

28. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého dochádza po vznesení námietky k nemožnosti priznať právo veriteľovi súdnym rozhodnutím. Premlčacou dobou je časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, aby nemohli nastať účinky premlčania. Začína plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz a v zásade (ak nejde o niektorú z osobitných premlčacích dôb) uplynie po troch rokoch odo dňa, kedy začala plynúť prvý raz. V prípade, ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach, začína plynúť premlčacia doba pre každú splátku odo dňa jej zročnosti osobitne.

29. Mimoriadna splatnosť úveru nastáva v prípade, ak dlžník jednostranne porušil podmienky, za ktorých mu bol poskytnutý úver. V takomto prípade je dlžník povinný veriteľovi splatiť úver v termíne stanovenom veriteľom v celej výške. Najčastejším dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je omeškanie so splácaním splátok úveru alebo neschopnosť úver splácať (tzv. de faul). Zmyslom a dôsledkom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (zosplatenia úveru) je to, že splátky, ktoré boli pôvodne dohodnuté s konkrétnou splatnosťou v budúcnosti, sa v dôsledku tohto inštitútu stanú splatnými už skôr. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala. Ustálenie, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, má relevanciu vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby.

30. V priebehu konania bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určitým spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí premlčacej doby má tie právne dôsledky, že súd oprávnenej osobe premlčané subjektívne občianske právo nemôže priznať, lebo vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku a súd musí žalobu veriteľa, ktorou sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynúiteľné.

31. Súd konštatuje, že žalovaný vzniesol námietku premlčania dôvodne. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.02.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou v mesiaci 12/2015, a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.04.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Premlčacia doba vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke začala plynúť v zmysle ust. § 103 OZ, od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. Keďže žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre omeškanie so splátkou zročnou v mesiaci 12/2015, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 20.12.2015 a uplynula 20.12.2018. Z uvedeného dôvodu je predmetný nárok žalobcu premlčaný. Žalobca podal žalobu na súd dňa 21.02.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Skutočnosť, že na strane veriteľa prišlo k zmene osoby veriteľa ako subjektu uvedeného právneho vzťahu, nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Súd má za to, že nárok žalobcu bol v celej časti podaný po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej lehoty, je teda premlčaný a premlčaný nárok nemožno priznať. Súd preto žalobu žalobcu zamietol.

32. K výroku II. rozsudku súd uvádza nasledovné:

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Nakoľko bol v konaní plne úspešnou stranou žalovaný (súd konanie v časti zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol), súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).